

Publicerad 2016-10-22 13:41 av Alprosen

Den viktigaste

Du och jag var under 9 månader i beskydd av våran moder

Jag kom först och du efter 50 min vi var verkligen i symbios med varan
det viktigaste i många år.

Vi kunde känna hur den andre tänkte och kände när vi inte längre
bodde i hemmet . Kanske berodde det på att vi fick en fantastiskt
trygg barndom på landet med allt det innebar kor grisar lam och hästar
vilka vi ofta red på till och från hagen.

Efter några år som unga så flyttade jag till Stockholm där jag blev kvar
fick många underbara barn försökte uppfostra dom i den andan
jag själv blivit av mina föräldrar vilket har visat sig
att det var rätt.

Sedan skedde det värsta som jag kunde tänka när jag var hos dig en sommar
så fikade vi i din trädgård och det började regna så vi skulle gå in men du föll handlöst och kunde inte resa
på dig när du kom till lasarettet visade det att du bar på en stor hjärntumör som var dödlig det tog bara 2
månader så fanns du ej hos oss längre.

Den sorgen och saknaden kommer aldrig att lämna mig min Älskade syster.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alprosen med Poeter.se id #82382 innehar upphovsrätten